

Đọc sách vở càng thêm mở rộng,
Cuộc tiến-hành sức sống lên cao.

Y-TÊ, CỨU-TÊ, XÃ-HỘI

Con người sung sướng biết bao,
Hết đau bệnh tật tiêu-dao tháng ngày.
Mỗi làng đến lập ngay trạm thuốc,
Chữa người đau lổ bước bất-thường.
Viện hộ-sinh với bệnh-đường,
Hàng trăm chiếc giường chực kẻ hôm mai.

Người sản-phụ mang lhai đau-dớn,
Sẽ có nơi hôm sớm chăm nom.
Khỏi lo khó-nhọc hao-mòn,
Mối tình mẫu-tử mẹ tròn con vuông.

Người nghèo-khổ ấm lòng trong trại,
Kẻ già-nua chiêu-dãi ăn-cần.
Lao-tù là chỗ tội-nhân,
Sẽ được học-hỏi cái-tân lỗi-làm.

Cánh chười mắng lăm-rằm sẽ hết,
Cánh xé xâu nhất quyết bài-trừ.
Những đều ghen-ghét hiểm-thù,
Chẳng còn nghe nữa tâm-tư một lòng.

Gia-đình êm-đẹp thông-dong,
Xây đời sống mới thành-công huy-hoàng.

TÔN-GIÁO.

Việc tôn-giáo ung-dung tín-ngưỡng,
Cùng đào sâu lý-lường cao-xa.
Bắt tay chặt-chẻ dung hoà,
Công-bình, bác ái muôn hoa sáng ngời.

Bến hạnh-phúc ngập trời chói sáng,
Mùa tự-do lai-láng chảy tràn.

CHÍNH-TRỊ.

Đơn-vị căn-bản : xã-làng,
Những tên mục nát tệ đoan chó đung.
Kẻ học rộng cùng chung việc nước,
Bà-cử lên sẽ được việc ngay.
Công-chức sốt-sắng đắp xây,
Hối-lộ thối-nát chẳng lầy dung-tha.

Bầu Quốc-hội xây đà dân-chủ,
Hợp-tác ngay Chính-phủ Trung-Uơng,
Việc nhà, việc nước tỏ-trường,
Chúng lo xây-dựng biên-cương vững-bền.

Mọi đảng-phái cũng nên gần-bó,
Trong quốc-gia phải cố xây tình,
Góp công Quốc-tế phân-minh,
Cùng anh em cả công-bình giúp nhau.

Anh đã phân đuôi đầu nghĩa-cả,
Lẽ thiệt hơn đã khá tỏ-trường.

VỢ.—

Canh tàn ủ-rủ màn sương,
Chàng ơi! vì thiếp đêm trường lao-lung.

CHỒNG.—

Em chớ ngại, đã cùng chồng vợ,
Phải cảm thông cội mối khức sâu.

VỢ.—

Chàng ơi ! thiếp cảm ơn sâu,
Tấm lòng độ-lượng muôn câu giải-bày
Thuyết Nhân-Vị rất hay quá đời,
Làm vơ-vang một mối tình nhà

CHỒNG.—

Mai sau tình-nghĩa Quốc-Gia,
Sẽ vui câu hát mặn mà chứa-chan.

VÀI NÉT SO - SÁNH CỘNG - SẢN VÀ NHÂN - VỊ

VỢ. —

Còn một nỗi hoang-mang thực tại,
Xin ơn chàng phân giải cho luôn.
Cứ so hai thuyết mà buồn,
Một bên nhân-vị dành nguồn ước ao.

Thuyết Cộng-Sản thì sao chàng nhỉ ?
Mà nhân-dân oán lụy đường này.
Chàng ơi ! chỉ rõ cảnh này,
Đề cho thếp hiểu bấy chầy trước sau.

CHỒNG. —

Nhắc nhở đến thêm sâu oán hận,
Nước điêu tàn lặn độn từ lâu.
Cũng vì Cộng-Sản buông câu,
Tam-vô chủ nghĩa (1) cơ-câu cho dân.

(1) Vô-giá-định, vô-Tô-quốc, vô-Tôn-giáo.

Thuyết duy-vật cũng bản nhân loại.
Trăm ngàn đều bãi-hoải suy-vong.
Nói ra thêm những đau lòng,
Mười năm ly-loạn chất chồng tang-thương.

Nhân-dân đã tỏ-tường mọi-nỗi,
Kề làm chi quá đòi xót-xa.
Nhưng mà phải gặng kề ra,
Cùng nhau suy-luận kẻ tà bất-nhân.

Thuyết Cộng-Sản vô-luân, bại-lý,
Giết chóc nhau ọ kỹ tham-tàn.
Gây nên trắng một trời tang,
Xóm làng ly-loạn, tan-hoang cửa nhà.

Xui con-cái, mẹ cha nghi-kỵ,
Chia thành-phần diệt hủy lẫn nhau.
Đấu tranh giai-cấp cơ-cấu,
Kẻ vui bởi móc, người sầu âu-lo.

Đạp đổ mọi tôn thờ tín-ngưỡng,
Mãi mê say ảo-tưởng vô-thần.
Đất trời không thiết chẳng cần,
Hồn linh biếm-nhẽ theo chân ngông-cuồng.

Nêu thuyết lạ thêm-thường thú tính,
Tôn khi-già là chính bề-trên.
Đào sâu trăm chước ghét-ghen,
Xúi dục sang-hèn cấu-xé tình-thâm.

Dân nuốt hận miệng căm như hổ,
Hở mắt ra chỉ đến tù đầy.
Nói sao cho hết đêm ngày,
Nhân-dân đã thấu sự này nhiều phen.

ĐOẠN-KẾT

VỢ. —

Thiếp đã rõ nguồn cơn khúc-chiết,

Cứ đem so hai thuyết tỏ-lường.

Công-tâm suy-xét, đo lường,

Chủ-nghĩa Nhân-Vị con đường sáng soi.

Xin chàng giãi đôi lời sau hết.

Muốn thực-hành chẳng biết dễ không ?

Chương-trình Nhân-Vị mệnh-mãng,

Bức tranh tốt đẹp tính xong năm nào ?

CHỒNG. —

Cũng chẳng khó ước-ao là được,

Mỗi đồng-tâm sau trước hợp-quần.

Phát-huy tận-lực canh-tân,

Kiên tâm, tu-chí dành phần cổ-công.

Nước Việt-Nam một dòng máu-huyết,

Khắp toàn-dân nhất quyết ra tay.

Đứng lên đoàn-kết đắp-xây,

Cách-Mạng Nhân-Vị sẽ đẩy thành-công.

Saigon ngày 20.2.56

TRÚC-LÂM-LINH

In tại nhà in THANH - LONG
150/9 Võ - Tánh — Sài - gòn
Giấy phép số 759 / T X B
ngày 22-6-56 của Nha T.T.N.V.

GIÁ PHỔ-THÔNG : 18000